

Rørhøne (*Gallinula chloropus*). Heiberg skriver, at den næppe yngler i Thy. Ogsaa denne Art yngler nu ret almindeligt paa passende Lokalteter.

Klyde (*Recurvirostra avocetta*). Indtil Dæmningen ved Hokser blev fuldført, ynglede den ved Bro Mølle. Nu er den imidlertid forsvunden derfra.

Mellemkjove (*Lestris pomatorhina*), Spidshalet Kjove (*Lestris parasitica*) samt Den lille Kjove (*Lestris longicauda*) skydes en enkelt Gang af Fiskerne, naar de i Stormvejr skyder Maager ved Havkysten. Havboerne benævner alle Kjoever med Fællesnavnet »Skidtpinere«, idet de tror, at det er Maagernes Ekskrementer, Kjoeverne piner af dem og derefter fortærer.

Troldand (*Fuligula cristata*) har Heiberg aldrig truffet ynglende i Thy. Nu yngler der en temmelig stor Koloni af denne And paa Holmen »Madstedborg« i Ove Sø.

Graastrubet Lappedykker (*Podiceps griseigena*) er ret sjælden. I Midten af Marts 1909 gik et større Træk over Nordthy.

Sule (*Sula bassana*) fanges jævnligt levende af Havfiskerne i de saakaldte »Maagerammer«; jeg har flere Gange faaet tilsendt levende Suler, bl. a. fra Vorupør. Fiskerne har et eget Navn til den; de kalder den nemlig »Silde-Lommen«.

Sorthalset Lappedykker (*Podiceps nigricollis*) er i de senere Aar bleven sjælden som ynglende. 2 Par ynglede i 1901 i Voldum Sø i Hjørdemaal Klit.

Lille Lappedykker (*Tachybaptus minor*) ynglede i 1900 ved Vandet Sø.

Lunde (*Fratercula arctica*) og Søkonge (*Mergulus alle*) driver undertiden i Land paa Havkysten døde af Sult, ligeledes Alken (*Alca torda*) og Lomvien (*Uria troile*).

FUGLELIVET I ÆRMELUNDEN 1 JULEDAG 1909.

AF

GERHARD SCHOLTEN.

Det var let Frost — stille og klart Solskin — det var i det hele taget det skønneste Vejr, man kunde tænke sig, saa intet Under, at der var Liv over alt. I de smaa Krat i Mosen, inden man kommer til Dyrehaven, havde en Del Bogfinker (*Fringilla coelebs*), Musvitter og Blaamejser (*Parus major* og *P. coeruleus*)

samt et Par enkelte Graamejsjer (*Parus palustris*) meget travlt, idet de af og til som Afveksling snakkede lidt med. Nede paa den flade Eng sad nogle Raager (*Corvus frugilegus*), medens andre fløj til og fra. Lige inden jeg kom til den røde Laage, drejede jeg til venstre og gik ind i Ærmelunden, og her opdagede jeg oppe i et stort Bøgetræ en Ringdue (*Columba palumbus*), som urolig trippede frem og tilbage paa en Gren. Dens Opførsel forekom mig straks besynderlig, og jeg tænkte mig Muligheden af, at den var skamskuddt. Jeg stod ganske rolig og betragtede Duen, som bange lod sit Blik glide fra det ene til det andet, snart paa mig og snart paa Grenene i Nærheden, idet den flere Gange ligesom vilde til at flyve, men saa opgav det igen — tilsyneladende som om den ikke mente sig i Stand til at flyve. Dens Fjerdragt var smuk og Halen veludviklet, og dens Rejsning var upaaklagelig, saa jeg blev nysgerrig efter at opdage, hvad der bevirkede denne ellers saa sky Fugls stadige Ophold i Træet. Endelig tog den Mod til sig og fløj til den næste Gren, men til den Flugt paa 4 Alen maatte den opbyde alle sine Kræfter; thi den brugte sine Vinger saa hurtigt og saa mange Gange, at jeg ikke kunde skelne dem; dog af den snurrende og pibende Lyd, de frembragte, kunde jeg slutte mig til, at de var beskadiget, og det endda lige meget. Heldigvis lettede den lidt paa Vingerne, inden den vilde flyve, saa derved fik jeg opdaget Grunden til dens daarlige Flyveevne: kun de 2 yderste Svingfjer havde deres normale Længde, alle de andre var stækkede — den arme Fugl, der rimeligvis som Unge var bleven fanget og som voksen stækket, indtil den en skønne Dag har set Lejlighed til at stikke af paa Stumperne. Dog nu gaar den lykkeligere Dage i Møde, hvis den ikke i den lange Vinter bliver taget af en af sine mange glubske Fjender; thi den mangler jo omtrent sit egentlige Forsvar.

Inde fra Dyrehaven lod en stor Flagspætte (*Picus major*) sine karakteristiske Skrig høre. I Krattene omkring den store, græsklædte Lysning med Dammene og de rislende Bække saa jeg en Mængde Bogfinker (*Fringilla coelebs*), Kvækerfinker (*Fringilla montifringilla*), Blaamejsjer og Musvitter (*Parus coeruleus* og *P. major*) og Solsorter (*Turdus merula*), desuden flere Gulspurve (*Emberiza citrinella*), Bruneller (*Accentor modularis*), Spetmejsjer (*Sitta europæa*) og Graamejsjer samt en enkelt Gærdesmutte (*Troglodytes parvulus*). Store Flokke af Kvækerfinker trak i uregel-

mæssig vuggende Flugt fra Sted til Sted. Det var paafaldende, saa faa Graamejser jeg saa, da dens Slægtninge var saa stærkt repræsenterede. Spetmejsen, som jeg længe iagttog, var meget tillidsfuld, saa jeg fik rigtig Lejlighed til at beundre dens Oversides graablaa og Undergumpens rødbrune Farve i Forbindelse med dens gratiøse Bevægelser. Den havde meget travlt i nogle gamle Elletræer, snart var den her og snart der, ofte med Hovedet nedad, hvorved den blandt andet saa skarpt adskiller sig fra den spinkle, lidet sky Træløber (*Certhia familiaris*); thi disse kan kun klatre med Hovedet opad.

Ved Solnedgang var der fra alle Kanter en Koncert af Raager og Alliker (*C. monedula*), iblandet med enkelte Kragestemmer (*Corvus cornix*). En enlig Ringdue i vild Flugt forsvandt over Skoven, og nede ved Skydebaneterrænet fik jeg Øje paa en laadenbenet Musevaage (*Buteo lagopus*), idet nogle Krager avterede mig derom. Lige før Tusmørke kom en Spurvehøg (*Astur nisus*) svævende hen over Markerne, idet den hvert Øjeblik stoppede op i en skraa Stilling paa flattrende Vinger, men desværre for den var der intet, i hvert Fald saa længe jeg kunde følge dens Flugt. Det er en sand Glæde, man føler, saa snart man ser en Rovfugl, den ligefrem sætter Poesi over Mark og Skov; og dog har vi efterhaanden saa faa af dem, saa derfor ønsker jeg Alverdens eller rettere sagt kun vore egne Fasaner et vist Sted hen, i hvert Fald til Egne, hvor de trives i Naturen og ikke af Kulturen.

FUGLELIVET PAA VESTRE KIRKEGAARD.

AF

AXEL KOEFOED.

Tænk Dem siddende paa en Kæmpehøj med Minder fra for-dums Tider, medens Junisolen funkler og blinker fra en lille Sø, hvorover en Svane stolt bruser frem, idet den spejler sin skønne, hvide Dragt i det klare Vand.

Det er Morgen, og fra alle de nysudsprungne Træer og Buske lyder en Kvidder og Elskovssang saa smuk, at man bliver ganske betaget og føler sig hensat til Fantasiens Ferige — thi ene med